

Ν Ο Μ Β Ι Κ Α

της Άννας Κοντοθανάση

ΝΕΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΙΣ

Με την απόφαση ΣτΕ 414/2006

(Πρόεδρος: Π. Φλώρος, Αντιπρόεδρος ΣτΕ

Εισηγήτρια: Μ. Παπαδοπούλου, Πάρεδρος), κρίθηκε ότι είναι συνταγματικώς ανεκτές οι περιοριστικές σε βάρος των γυναικών ποσοστώσεις για την πρόσβαση στη σχολή αξιωματικών της ελληνικής αστυνομίας σε ποσοστό 15%, έναντι 85% των ανδρών, καθώς με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας οι άνδρες έχουν περισσότερη ψυχραιμία, τόλμη και μυϊκή δύναμη, που είναι στοιχεία απαραίτητα για την τοποθέτησή τους σε μάχιμες υπηρεσίες αντιμετώπισης του εγκλήματος.

Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 116 παρ. 2 του Συντάγματος όπως είχε προ της αναθεώρησης του 2001, οπότε δεν ήταν ίσως τόσο εμφανής η συνταγματική επιταγή του αποκλεισμού των παρεκκλίσεων από την αρχή της ισότητας, όπως έγινε με την αναθεώρηση του άρθρου 116 παρ. 2 από την Ζ' Αναθεωρητική Βουλή, αναθεώρηση που έλαβε χώρα μετά από αγώνα του γυναικείου κινήματος και της κυρίας Μαραγκοπούλου ιδιαίτερα.

Παρόλα αυτά, και μετά την ψήφιση του νέου άρθρου 116 παρ. 2, η Ολομέλεια, με την απόφαση ΣτΕ Ολ 1986/2005 (την οποία επιχείρησα να αποδώσω στο προηγούμενο τεύχος του Αγώνα της Γυναίκας) έκρινε κατά

οριακή πλειοψηφία ότι δεν αποκλείονται οι ποσοστώσεις σε βάρος των γυναικών¹, κρίνοντας έτσι παρά το γράμμα και το πνεύμα του νέου άρθρου, και παρά το γεγονός ότι ο πρόεδρος του ΣτΕ και ισχυρή μειοψηφία είχαν αποφανθεί πως το νέο άρθρο 116 παρ. 2 δεν κάνει ανεκτές οποιεσδήποτε ποσοστώσεις σε βάρος των γυναικών.

Όσον αφορά στη γενική συνταγματική αρχή της προαπίσεως του δημοσίου συμφέροντος, αυτή, όπως επανέλαβα και στο προηγούμενο άρθρο μου, θεωρώ πως δεν τηρείται, όταν εξαιρούνται εκ προοιμίου οι εκπρόσωποι του ενός φύλου (οι γυναίκες) και γίνονται δεκτοί άνευ ετέρου οι εκπρόσωποι του άλλου φύλου (οι άνδρες), για μόνο το λόγο ότι οι τελευταίοι θεωρούνται "πιο εύρωστοι και πιο τολμηροί εκ φύσεως", χωρίς να έχουν τεθεί κοινά κριτήρια επιδόσεων σε ασκήσεις, ώστε να εξετάζεται κάθε φορά αν τα πληρούν οι υποψήφιοι, άνδρες και γυναίκες², διότι έτσι μόνο θα προστατευθεί επαρκώς το δημόσιο συμφέρον, που επιτάσσει την αποτελεσματική παρέμβαση της αστυνομίας στην καταπολέμηση του εγκλήματος.

Έτσι μόνο θα αποκτήσει και ουσιαστικό περιεχόμενο η αρχή της ισότητας των δύο φύλων, απαλλαγμένη από τα «διδάγματα της κοινής πείρας», τα οποία στο παρελθόν εισήγαγαν τόσες διακρίσεις σε βάρος μας.

1. Βλ. επ' αυτής και σχόλιο Χ. Μουκίου, σε ΕφημΔΔ 1/2006.

2. Βλ. άρθρο Αλίκης Γιωτοπούλου -Μαραγκοπούλου με τίτλο: Αναχρονιστικές ποσοστώσεις σε βάρος των γυναικών, σε Αγώνα της Γυναίκας τ. 77.